

СЪДЕБНА ПРАКТИКА ПО ЗАКОНА ЗА АДВОКАТУРАТА

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 315/21.06.2012 Г. ПО Ч. ГР. Д. № 302/2012 Г. НА ВКС, I Г. О.

Решенията на адвокатския съвет може да се обжалват пред Висшия адвокатски съвет в 14-дневен срок от съобщението.

Върховният касационен съд е компетентен да се произнесе срещу решение на Висшия адвокатски съвет в изчерпателно изброените в Закона за адвокатурата случаи. Когато решението на Висшия адвокатски съвет подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд, на обжалване подлежи и решението, с което Висшият адвокатски съвет е оставил жалбата без разглеждане.

Чл. 7, ал. 2 от Закона за адвокатурата

Чл. 88, ал. 5 във връзка с чл. 7 от Закона за адвокатурата

Докладчик съдията Даниела Стоянова

Производството е по реда на чл. 274, ал. 2 ГПК. Образувано е по частна жалба на Д. Д. М. – адвокат от С. адвокатска колегия, чрез адв. М., срещу решение № 1413/6.04.2012 г. на Висшия адвокатски съвет, с което е оставена без разглеждане като просрочена жалбата ѝ против решението по протокол № 7/27.04.2010 г. на С. адвокатски съвет.

Върховният касационен съд, като взе предвид изложените доводи във

връзка с инвокираните оплаквания и съобразно правомощията си, приема следното.

Частната жалба е подадена в рамките на преклузивния едноседмичен срок по чл. 275, ал. 1 ГПК, от надлежна страна, срещу решение, което е преграждащо произнасянето по същество, и е процесуално допустима съгласно чл. 274, ал. 2, изр. второ, във вр. с ал. 1, т. 1 ГПК. Следва да се има предвид, че Върховният касационен съд е компетентен да се произнесе срещу решение на Висшия адвокатски съвет в изчерпателно изброените случаи в Закона за адвокатурата, които са чл. 7, ал. 5, чл. 10, ал. 5, чл. 22, ал. 3, чл. 53, ал. 2, чл. 61, ал. 4, чл. 88, ал. 5, чл. 106, ал. 4, чл. 116, ал. 1, чл. 130, ал. 1 ЗА. Оставената без разглеждане жалба подлежи на разглеждане по реда на чл. 88, ал. 5 във вр. с чл. 7 ЗА, които предвиждат специална компетентност на Върховния касационен съд за проверка на решението по същество на жалбата, което обосновава извод, че в рамките на тази компетентност е и произнасянето по жалби срещу актове на Висшия адвокатски съвет, преграждащи развитието на производството по цитираните правни норми.

Разгледана по същество, частната жалба е основателна поради следните съображения.

Съгласно чл. 7, ал. 2 ЗА решенията на адвокатския съвет може да се обжалват пред Висшия адвокатски съвет в 14-дневен срок от съобщението или от изтичането на срока по чл. 6, ал. 2 – от изтичането на едномесечния срок за произнасяне по подадената молба. Втората хипотеза визира случаите на мълчалив отказ на адвокатския съвет да се произнесе по искането. В случая жалбата е насочена против решението по протокол № 7/27.04.2010 г. на С. адвокатски съвет. По делото липсват данни това решение да е надлежно съобщено на жалбоподателката. Това се установява и от приложеното писмо, изх. № 460/19.03.2012 г., на С. адвокатски съвет, в което е посочено, че уведомления за решението на С. адвокатски съвет по протокол № 7/27.04.2010 г. не са изпращани, както и че препис от документите, приложени към досието на Адвокатско съдружие „К.“, е връчен на адв. М. на 6.03.2012 г. Против решението жалбоподателката е депозирила жалба пред Административния съд на

10.01.2011 г. В самата жалба същата е посочила, че е разбрала за решението на 29.12.2010 г., когато е получила съдебни документи във връзка с образувано против нея съдебно исково производство от трето лице – бивш клиент на съдружието. При липсата на данни за надлежно уведомяване на жалбоподателката за постановеното решение от С. адвокатски съвет и с оглед твърдението ѝ в жалбата досежно момента на узнаване на това решение, следва да се приеме, че законоустановеният срок за обжалването му от страна на адв. М. е започнал да тече от дата 29.12.2010 г. и подадената на 10.01.2011 г. жалба е в рамките на преклузивния срок.

По изложените съображения атакуваното решение като неправилно следва да бъде отменено и преписката следва да бъде върната на Висшия адвокатски съвет за произнасяне по същество на жалбата на адв. М. против решението по протокол № 7/27.04.2010 г. на С. адвокатски съвет.